Ч. 268. Пятниця 29 падолиста (12 грудня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З ради державної. — Анґлія і Німеччина против Венецуелї.)

Молодочехи не хочуть вилучити бюджетової провізориї з під обструкциї і боячи ся підступу, заявляють, що будуть вести так довго тиху обструкцию з наглячими внесенями, поки між ними а Німцями в справі язиковій не прийде до компромісу, а властиво — бо на тім они стоять — поки правительство не приверне їм ческої урядової мови в Чехії.

Супротив того грозить Neue freie Presse, що коли Чехи не вилучать бюджетової провізориї з під обструкциї, то Німці не приступлять взагалі до конференциї з Чехами. Як здасть ся, Чехи на то не пристануть. — В раді державній стоїть ще на порядку справа похатної торговлї, що займе два засїданя, а відтак ряд наглячих внесень поставлених Чехами. Сими внесенями спинена цїла діяльність парляменту.

На вчерашнім засїданю палати послів промавляло кількох бесїдників в дискусиї над похатною торговлею і палата ухвалила §. 2 до 10. Відтак почали посли ставити наглі внесеня і так пос. Феррі, Вукович і тов. в справі помилуваня виходців, котрі утїкали за границю перед войсковою службою; пос. Гоек і тов. в справі відосланя проєкту закона о пияньстві до комісиї і до торговельних палат; пос. Фресль і тов. в справі управильнення відносин службових платні зелїзничої служби. — Слїдуюче засїданє назначено на нинї.

В справі анґлїйско-німецкого спору з Венецуелею доносять нинїшні телеґрами: Президент Венецуелї, Кастро, заявив, що Венецуеля не одержала властивого ultimatum, лише рівночасні жаданя Анґлії і Німеччини. Що-до жадань Анґлії, впрочім дрібних, то Венецуеля не мала доси нїяких вістий. Поведенє Анґлії, на погляд Кастра, має бути неоправдане. — Телеґрами бюра Райтера з Каракас доносять, що анґлїйско-німецка фльота забрала Венецуельцям їх чотири воєнні кораблї, що стояли в порті Ля Ґуара, і що венецуельскі власти увязнили всїх анґлїйских підданих в Каракасї. Дальша телеґрама доносить, що німецке і анґлїйске войско обсадить всї доми, в котрих містять ся венецуельскі уряди, а кораблї устроять бльокаду венецуельского побережа. В анґлїйскім парляментї заявив заступник міністра справ заграничних Кренборн, що причини, які спонукали Анґлію виступити против Венецуелї, будуть ясно представлені в письмі, котре небавом буде оповіщене. Анґлїйске правительство має претенсию до відшкодованя зі сторони Венецуелї за неправне поведенє єї против анґлїйских торговельних кораблїв та за шкоди, які потерпіли анґлїйскі піддані. На запитанє, які суть послїдні вісти о тім непорозуміню, заявив бесїдник, що представитель Анґлії у Венецуели одержав приказ предложеня ultimatum з речинцем 23-годинним і по тім речинци виїхав з Каракасу та мав задержати ся один день в Ля Ґуайра. Доси правительство не одержало нїякої урядової вісти про увязненє анґлїйских і німецких підданих у Венецуели.

Новинки.

Львів дня 11-го грудня 1902.

— **Перенесеня.** II. Намістник перенїс управителя реґуляциї ріки Днїстра межи Розвадовом а Журавном, радника будівництва Тадея Скржиповского, з Жидачева до Львова, інжинера Антона Ґоньчарчика з Калуша до Жидачева, поручаючи єму управу реґуляциї ріки Днїстра межи Розвадовом а Журавном, наконець ад'юнктів будівництва Тадея Пашковского з Ясла до Калуша, приділюючи єго до служби в управі ріки Лімницї.

— **Іменованя в краєвім Виділї.** На оногдашній сесиї іменував Виділ краєвий у відділї концептовім віцесекретаря дра Генриха Савчиньского секретарем; ад'юнкта концептового Миколая

2)

ХОХЛИК-ЗБИТОШНИК.

(З польского — Елїзи Оржешкової.)

(Дальше).

Сьвідки, покликані прокураториєю, розказували побіч богато иньших подробиць і обставин, широко про шкоди і нещастя, які заподіяв учинок обжалованого. Кільканайцять домів згоріло, кількадесять родин лишило ся без житла і попало в нужду. Плач, зойки, скрегіт зубів, голод, нагота, проклони — все те оповідало ся в спосіб досадний і картинний. Розповідали се люде тяжко обезталанені і сильно пересьвідчені, а се запалювало в очах многих слухачів іскри гніву і обуреня, котрі рясним дощем падали на прилїпнену до темного поруча кістляву фіґурку в тюремній сїрачині. Навіть сам Хохлик, що завис над лавою присяжних, знепорушнів і на хвилю потонув у зовсім поважних гадках. Вирвав єго з них шепіт одного з судиїв. Був се шляхтич, що шептав до свого сусїда артиста.

— Ось що значить місто і єго брудні, отроюючі шумовини!

— Хе-хе-хе! — засьміяв ся Хохлик і в миг ока сидів уже на білій руцї шляхтича, що спирав на нїй задумане чоло. Що стало ся? Шляхтич — замість в судовій палатї — находить ся на пестрім, глїтнім, крикливім маскарадї. Се аркадийска доба єго житя. У него нема ще довгів і збіже стоїть високо в цїнї. Длятого і міркував, що має право по трудах хозяйства трохи відпочати і забавити ся у містї. Бавити ся як не можна лучше. Шляхотска кров аж кипить в єго жилах, так, що ось зараз хопив би ся кораблї і трем Татарам від разу стяв би голови, або стягнув би з хребта ішпаньский костюм, а навіть сорочку, і віддав би їх — леда кому. В ішпаньскім костюмі єму страх як до лиця, одже бавить ся тим лїпше, а найлїпше зачинає бавити ся тогди, коли нерозлучною єго товаришкою стає ся — жвава, моторна, дотепна масочка. Правда, єї дотепам можна з точки граматичної закинути се і те, — з форми єї рученьки пізнав, що она не велика дама. Але в житю чоловіка є хвилї, в котрих він бачить цїлу суєту суспільних достоїньств а маленькість видає ся єму повною принади вже через те одно, що єї легко можна підняти. При кінци маскараду гарний Ішпанець і неґраматична масочка щезли з глїтної, крикливої салї, а потім він ще через якийсь час зникав з очий своїх міских товаришів, хоч не покидав міста, а коли єго наконець покинув, про маскарадну і ще трохи пізнїйшу товаришку забув так, що нехай єго і зараз почетвертують, не пригадав би собі нї за що в сьвітї анї єї імени, анї назвища. Тепер він шепче сусїдови в саме ухо:

— Артисте, не тямиш може, кілько вже літ від тої зими, коли то ми так шалено бавили ся, а ти сам убирав мене на маскарад за Ішпанця?

Артист дуже чудує ся, але, по призпни, відповідає:

—Вісімнайцять, девятнайцять, до двайцять певно.

— Тьфу до чорта! — шепче шляхтич, а на єго очах мягкого погляду відбив ся переляк. — Якими-то гадками займає ся він тут, в таку хвилю! До того-ж раз на все пропустив зізнаня одного сьвідка, і дуже соромить ся того. Хохлик покидає єго білу руку, і над двома лавами поважних голов аж вивертає ся з веселощів. Шляхтичеви вертає ся зібрати увагу на тім, що діє ся в палатї.

Оповіданя про знищенє, заподіяне пожаром, тревають дальше, і ще більше, ніж доси, викликують вражінє, бо оповідачі, то люде найтяжше пошкоджені і говорять дуже жалісливими голосами, а в міру того, як зойкливі голоси заводять що-раз тонший лемент, кістлява фіґурка на лаві обжалованих зачинає що-раз більше відставати від темного поруча, зовсїм відриває від него плечі, похиляє голову і з безбарвними, погано викривленими губами, з чолом зморщеним в тисячу морщин над рідкими бровами, зачинає кістлявим кулаком бити ся в груди. Удари такі сильні, що вузкі груди видають під ними легкі звуки, на котрих добувають ся голосні зітханя. З початку нїхто не годен був розміркувати, чого сей худий шибеник, під падучим на него дощем сердитих поглядів так кривить ся, зітхає і гримає ся в груди. Аж за третим, чи четвертим разом від лави обжалованих долїтають до уха публики і судиїв присяжних шепотом вимавляні слова:

— Боже милостив буди!

— Оловця! усе віддам за оловець — шепотів артист. — Що за модель до каючого ся грішника!

Лятошиньского віцесекретарем; концеиста Тита Романчука ад'юнктом концептовим; апліканта концептового І. кляси, дра Антона Верещиньского, концепістом; апліканта концептового ІІ. кляси дра Станислава Коневского, аплікантом концептовим І. кляси, а укінченого слухача прав Здислава Брезаніго аплікантом концептовим ІІ. кляси.

— Важне для катехитів і тих, що учать релігії в народних школах. Вже вийшли три части практичного провідника для катехитів, в котрих поясню́е ся в дуже приступний спосіб науку релігії для дітий 1, 2, 3 і 4 кляси, взглядно для дітий шести степенів науки. Після тих підручників можна учити і в церкві і по части надають ся они до займаючого читаня в читальнях. Всї три части можна набути в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові по цїнї 4 кор. 80 с., а з почтовою пересилкою о 20 с. більше. Радимо щиро закупити сю одинокý книжку, котра так дуже є потрібна для кождого вірного христианина-католика.

— Концерт в Стрию в честь Є. Св. Папи Льва XIII. заповіджений на 16 с. м., з причини неприсутности Преосьв. Митрополита відкликує ся — другий речинець оголосить ся пізнїйше. — За комітет: о. *Остап Нижанковский, І. Дрималик.*

— З „Академичної Громади“. Дня 6 грудня с. р. відбули ся загальні збори „Кружка правників“ в комнатах товариства „Академична Громада“. В склад старшини увійшли: Михайло Волошин, голова, Роман Заячківский, заст. голови. Віктор Цебровський, касиєр і бібліотекар, Ярослав Пачовский, писар. Заступниками видїлових вибрано: Остапа Павроцкого і Миколу Гутникевика. Бібліотека „Кружка“ має слїдуючі скрипти і книжки на продаж: дра Стебельского: Право карне і поступоване карне; дра Днїстряньского: Право подружя, Право родинне і маєткове, Опіки і кураторелі і Правне відношеня родичів до дїтий; дра Вацика: Кодекс цивільний і Правнича часопись, — всьо по дуже приступних цїнах. На замовленя з провінциї висилає ся за послїплатою: Зголошеня приймає тов. Цебровский, бібліотекар і касиєр „Кружка“. Адреса: тов. „Академична Громада“, Ринок ч. 10.

— Видїл руского тов. педаґоґічного просить руску суспільність, щоби численно вписувалась в члени товариства, вирівнувала залеглости, відновляла і зголошувала пренумерату на „Учителя“ і „Дзвінок“ і присилала всякі гроші і датки на адресу: А. Алиськевич, ул. Кльоновича ч. 7.

— Андріївскі вечерницї на дохід бідних учениць видїлової школи ім. Шевченка, відбудуть ся в суботу дня 13-го с. м. в комнатах „Рускої Бесїди“ заходом товариства „Кружка укр. дївчат“. В богату програму вечерниць входять нові товариські гри, а також фантова льотерия. Видїл звертає ся з просьбою до всїх Родимців о ласкаве складане фантів на льотерию у сторожа „Бесїди“ (Ринок ч. 10). Звертає ся притім увагу, що вечерниці зачнуть ся точно о год. 8-ій вечером. Вступ 1 К.

— Зима і вовки. Настала люта зима, не лиш в Европі але й північній Америці, а навіть і в полудневих єї сторонах, де звичайно зима буває тепла. В удїльній державі Ню-Джерзі упали великі снїги, а в полудневім Мехіку настала така студїнь, що вовки там підходять аж до сїл, як колиб де на півночи і треба на них робити обламу. Подібно й в декотрих сторонах Европи люта зима повиганяла вовків з лїса. З Орсови н. пр. доносять про таку подїю: Дня 5 с. м. вертав селянин Станчу Бадеа з румуньского пограничного села Ґура-Воя по веселій забаві досьвіта до дому. На дорозї, де з правого боку пливе Дунай, а з лївого кінчать ся Карпати, напали на него вовки і розідерли на кусні та з'їли. Люди, що ішли рано на торг до Турн Северина, знайшли лиш подерту на кусні одїж з того селянина та пообгризані кости. В тамошних лїсах бувають звичайно вовки, але так богато, як сего року ще їх не бувало. Навіть в Альжірі (в північній Африцї) настала велика студїнь, а від кількох днів дує студений і так сильний північний вітер, що аж зірвав дах з місцевого театру, викликуючи тим великий переполох; з людий однакож нїхто не згинув. Коло Кассель і Марбурґа в Німеччинї знайдено онерди в ріжних сторонах пятеро замерзлих людий. Мороз доходив там до 16 степенів.

— Стережіть ся обманців. Від часу до часу, именно же перед сьвятами, появляють ся в деяких ґазетах оповіщеня того рода: „Люди меткі і приворні можуть легко заробити собі на день до 10 марок (12 корон)“, або: „100 робітників, без взгляду на то з якого рода промислу, можуть заробити собі з боку дуже легко 10 марок на день. Posterestante X. Lörach (Baden)“. Єсть то примана на людий, потребуючих зарібку, а обчислена на обманьство на великі розміри. Хто не хотїв би заробити з боку легким способом 12 К. на день? Отже знайшли ся такі робітники, що написали до Льорах а дістали з Базилеї в Швайцариї від тамошної спілки годинникарів поученє, як робить ся той інтерес. Згадана спілка висилає три роди годинників, котрі суть подібні до правдивих золотих і додає до них таку науку: Ми постановили якраз ті роди годинників форсувати по дешевих цїнах, бо в послїдних часах можна часто стрітити по реставрациях і на дворцях людий, котрі витягають з кишенї такі годинники і кажуть, що зн. ходять ся хвилево в клопотах грошевих, а мусять дальше їхати, отже змушені продати свій годинник або лишити єго на застав. В той спосіб продають ті люди на день по 4—5 годинників по високих цїнах — що день в иншім місци. До годинника додає ся грубо позолочуваний (!) ланцушок вартости 80 феників (48 кр.) Длятого можуть дуже легко продати годинник за котрий заплатили 7 марок за 12 або 15, а тим способом мають на день красний зарібок. — Нема що казати, що красний зарібок, але чисте обманьство. Союз нїмецких годинникарів зробив донесенє до прокураториї з просьбою, щоби она зробила конець тому обманьству.

— На коляду і на дарунки в день сьв. Николая для молодїжи надають ся дуже добре ілюстровані видання руского товариства педаґоґічного у Львові, як ось слїдуючі:
*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дїтий 80 с. *Нашим дїтям ч. І. 80 с. *Нашим дїтям ч. ІІ. 80 с. *Дїточі вигадки ч. І. 60 с. *Дїточі вигадки ч. ІІ. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дїтий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита

— Він так прикидує ся, щоби збудити в нас милосердиє! — згірдливо шепнув обиватель міста, — аж ось ніс єго червоніє і дуже значучо спускає ся в долину. На нїм сидів Хохлик, а властитель двох каменниць замість судової палати з усім, що в нїй находило ся, побачив перед собою Антосю.... ну, найвиразнїйше ту.... покоївку покійницї матери. Давно се було. Він мав тоді лиш одну каменицю, а й то без челядної хати. То була милесенька бестійка, але він по віки нічо про неї не знає. Суятить ся на лаві і рукою доторкає ся носа, а той горить як огонь на нїм, як мучитель, тріпоче ся Хохлик.

— Тожто мука! язва египетска! — зашептав обиватель і в тій самій хвили зачав дуже уважно прислухувати ся дальшим зізнаням сьвідків. Та за те совітник покрутив шиєю в крохмальнім ковнїрци і потер блїдими пальцями шпакуватий заріст довкола бороди, посеред котрої на одній нозї станув хохлик. Стоячи по середині бороди на одній ніжцї, задер головку, носиком покрутив, а очинятами як трубками впивав ся в споловілі, зимні мовчазні очи совітника, в правдиві очи статиста. Що тогди совітник бачив і чув замісць судової палати і всего, що в нїй дїяло ся — нїхто нїколи не дізнав ся, бо він був тай і є доси надто скритий, щоби міг відкрити комунебудь тайну так не відповідних до часу і місця гадок. То тілько певне, що по кількох хвилях зявив ся на єго лици вираз несмаку і турботи, а хутко по тім, коли случайно позирнув ся на блискучки, приздоблюючі єго груди, подумав, що треба буде дати ювілерови до вичищеня, бо втратили цїлий свій полиск.

А хохлик вигідно, якби для відпочинку, розсїв ся вже на крайчику окулярів медика, в котрих зачали тремтїти дві золоті іскри і розбивати ся на велику многоту дрібних, неспокійно літаючих іскр. Та нїхто не думав дивити ся на медика і єго окуляри, бо всї звернули свій погляд на лаву обжалованих. По середині палати складали зізнаня один по другім сьвідки, котрих покликала оборона. Они розповідали ріжні обставини, котрі мали викликати провину обжалованого а в очах судиїв могли вменшати єї кару. Обжалований слухав з початку так пильно, що здавало ся, неначе єго уха, відстаючі від подовгастої голови і рідкого волося, видовжували ся, поки з кістяного орнаменту лави не перемінив ся в стоючого на єї краю смика і, зовсїм не просячи о голос, почав сам говорити. Єму не давано голосу, але і не відбирано, коли зачав говорити. Всї зрозуміли, що оповіданя сьвідків про обставини єго житя і злочину могли видатись єму недостаточними і всї чули потребу довідати ся про них від него самого.

Тогди зачав говорити. Стояв просто і тонкий, як тичка, звернений профілем до публики і довгого стола, а лицем до лави судиїв присяжних. Мав на тілько проворности, що знав і тямив, що єго доля властиво від них залежить. Говорив так швидко, що хвилями тратив віддих, а тогди годї було єго зрозуміти, а так голосно, що єго тонкий, острий голос заповнив комнату від стелї до помосту, від стїни до стїни, і здавало ся, що се один монотонний продовжений аж до конечности крик. Могло видати ся, що він зовсїм не вмів говорити, а міг лише мовчати або кричати. Коли з тону і гнучкости голосу можна судити о степени цивілізациї чоловіка, то се був без сумнїву голос дикуна. Тай єго очи, перед тим блїді і невиразні, розкидували на всї боки страх які пристрастні, аж дикі блиски. А щоки, увидатнені на вихудлих лицях і швидко порушувані серед незмірно швидкої мови, пригадували хвилями бажаючу укусити зьвірюку. Але слухачі своєю дорогою мусїли признати, що се, що він розказував, не могло впливати на злагідненє характеру та погамоване пристрасти і не стояло в нїякій звязи з цивілізациєю. Була се історня, котра зовсїм не належала до історії цивілізациї. З неї можна би сьміло утворити який розділ історії царства зьвіриного, а і то лиш на тілько, на кілько істнують в нїм львенята або вовчата, зроджені з невідомих батьків та материй, котрі або померли з голоду або не знали де подїли ся. Та не зовсїм певно, чи істнують зьвірятка з такою долею, а також і те, чи найде ся в якім небудь лїсї або в якій небудь пустини чи лев, чи вовк, котрий би львенятко чи вовченя так принижав, так над ним знущав ся, так морив голодом, так обтяжав по над сили працею, як се робив з тим шибеником єго хлїбодавець. Тим то і усе, що ще не википіло і ненаситило ся в нїм тогди, коли загнав пімсту на хлїбодавци, кипить і насичує ся ось тепер, коли не лише без перестанку але навіть без найменшої запинки розказує про свої розкішні з ним зносини раз у раз одним голосом а радше криком. Він дикий але проворний і має дуже добру память. Сипле фактами як горохом, наводить сьвідків, вказує місце, нарешті зачинає висказувати і свої личні чутя, — але то остатне робить в так нецивілізований спосіб, таким майже кровавим полиском жеврiють єго очи і такі слова вилїтають із єго кусаючих повітрє щок, що провідник грімким голосом прориває єму мову, наказує замовкнути і сїсти.

Тонкий монотонний, безупинний крик, котрий один наповняв простір від стелї до помосту мовкне. Темне поруче лавки знов дістає приклеєний до неї орнамент, палату наповняють нерухомі людскі постати, на котрих знати вираз остовпенїлости. Анї за довгими столами, анї серед публики, анї на лаві присяжних не чути нї найменшого руху. Віддихи, котрих тут так богато, не роблять нїякого шуму, лямпи горять тихо, в палаті настає така тишина, що чути в горі легке посвистуванє високо уміщеного вентилятора. Чути ще за грубим му-

(трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Господарство, промисл і торговля.

— **В Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“** прибуло в місяци падолисті с. р. 12.935 важних поліс на суму 13,371.854 кор. обезпеченої вартости з премією 122.640 кор. 26 сот. Разом від початку року по конець падолиста с. р. видано 112.908 важних поліс на суму 112,641.950 кор. з премією 1,023.710 кор. 34 сот.; попередного року за той сам час було 100.149 важних поліс на суму 99,891.032 К. з премією 902.083 кор. 54 сот.; т. є. сего року о 12.759 поліс і 121.626 кор. 80 сот. премії більше.

Шкід в падолисті прибуло 136 случаїв разом від 1 січня до 30 падолиста було 954 шкід, з котрих 941 вже виплачено, 1 шкода находить ся в ліквідациї, а виплату 12 відшкодовань (в сумі 6.906 корон 64 сот.) на разі з причин правних здержано.

Сума всїх тих шкід разом з коштами ліквідациї виносить brutto 523.083 кор. 84 сот.; з чого по потрученю части реасекурованої, лишаєсь на власний рахунок 239.565 корон 86 сот.

При відновленю поліс по конець падолиста с. р. зараховано членам титулом 8% звороту квоту 66.757 кор. 79 сот.

Фонд резервовий з кінцем падолиста виносить 461.795 кор. 75 сот.

— **Рахунок товариства взаїмного кредиту „Дністер“** у Львові, стоваришеня зареєстроване з обмеженою порукою, за місяць падолист 1902.

I. Стан довжний:

	Кор. с.	Кор. с.
1. Удїли членів		92.949 05
2. Фонд резервовий . .		11.047 12
3. Специяльна резерва страт .		1.111 59
4. Вкладки щадничі:		
а) стан на початку падолиста .	1,070.282 23	
б) вложило в падолисті 108 сторін	29.946 73	
разом	1,100.228 96	
в) виняло в падолисті 54 сторін .	26.112 05	
Позістає з кінцем падолиста		1,074.116 91
5. Сальдо побраних процентів		58.342 91
6. Непіднята дивіденда за р. 1897, 1898, 1899, 1900 і 1901 . .		4,432 85
7. Кошти спору		703 92
8. З рахунку ріжних сторін .		450 83
9. Кредит банковий (в Банку кр.)		141.000 00
10. Зиск за р. 1901 . . .		1.144 43
Сума		1,385.299 61

II. Стан чинний:

	Кор. с.	Кор. с.
1. Позички уділені на скриптах:		
а) стан на початку падолиста . .	1,238.148 75	
б) уділено в падолисті . . .	23.920 —	
разом .	1,262.068 75	
в) звернено в падолисті . . .	35.069 45	
Стан з кінцем падолиста		1,226.999 30
2. Готівка в касі з днем 30/11 1902		10.873 77
3. Цінні папери фонду резервового		11.439 —
4. „ „ инші . .		72.609 15
5. В щадници почтовій (обор. чек.)		2.992 54
6. В инших товариствах і банках		46.013 19
7. Рахунок біж. з т. вз. об. Дністер		3.000 —
8. Рахунок ріжних сторін .		12 —
9. Сальдо коштів адмінїстрациї .		11.360 66
Сума		1,385.299 61

Членів прибуло в падол. 29 з 29 удїлами, убуло в тім часї 9, остає з кінцем місяця падол. 1902 року всїх членів 2.361 з 2.456 декларованими удїлами в сумі 122.800 К.

Стопа процентова від вкладок 4 процент, від позичок удїлюваних з провізиєю на кошти адмінїстрациї $6^{1}/_{2}$%.

Курс львівский.

Дня 10-ого грудня 1902.	пла-тять К. с.	жа-дають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	536·—	550
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	300·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	556·—	565 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95·50	96 20
Банку гіпот. 5% преміов.	100·—	—·
Банку гіпот. $4^{1}/_{2}$%	100·—	100·70
$4^{1}/_{2}$% листи застав. Банку краєв.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краєв. .	97·—	97·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	97·20
„ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ літ.	96·70	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	95·80	96·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·80	99·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·—	102·70
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}$ %	100·30	101·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·30	97·—
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·
„ „ 4% по 200 кор.	96·30	97·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	77·—	82·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	55 —	56·—
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	26·50	27.50
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	70·—	74.—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	18·85	19.85
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·10	117·80
Доляр америк.	4·80	5·—

ром і за просторим подвірєм глухий туркіт коліс по бруку і тони катеринки, котра вигриває скочну польку. Видко також крізь одно вікно зьвізду, котра сьвітить далеко і високо на темнім небі.

Серед загальної тишини і непорушности тремтить, крутить ся і танцює в окулярах медика велика сила іскор. Хохлик на краєчку окулярів сидить собі вигідно і строїть в очах такі штуки.

Медик усіми силами змагає ся против галюцинациї слуху, котра єго напала не знати звідки, а він яко медик знає добре, що се тільно пуста омана цїнного змислу. Він замагає думати об тім, що дїєсь перед ним, та на перекір усему іде і слухає безупинну катеринку, що грає на нуту скочної польки найвиразнїйше ту пісеньку, котру він ще малим хлопятем чув від своєї небіщки бабусї: „Ах любов буває ріжна, і домашна і доріжна“.

Алеж то та пісенька незносна! Давно тому, як ще єї сьпівала жартобливо бабусенька, сьміяв ся з неї до розпуки, але тепер, у такім місци в таких обставинах, він батько родини... звертає погляд повен розпуки, на лавки, котрі заповнила публика і серед тої публики вишукує поглядом обличе поважної супруги миленьких дочок... Нїчо не помагає — катеринка вигриває: А любов буває ріжна! Гореж горе! Длячогож то право природи може видавати такі овочі?.... „Ах любов буває ріжна“!...

— Як то сей хлистик горів, коли говорив, га? Що за модель до здичілої людини!

Хоч як тихенько були висказані сї слова, та Хохлик почув їх і вже сидів, на густих, чорних як кручі пера, бровах артиста. Але навіть сей збиточник, для котрого нїчо не було на сьвіті сьвятим, обійшов ся з любимцем Муз ніжнїйше і пестливійше, ніж з иншими. Опустив ніжненько і пестливо крилечка на єго повіки, а з сего повстав радуговий туман, серед котрого, наче в принаднім грецкім танци, розвивала ся і зливала ся ґірлянда Форнарин. О, Апольоне! кілько їх тут не було! Зі швальнї, з пральнї, зі склепу, з затишної хатини, з публичної прогульки, з самотних піль, з місць пригожих до знимання картин з натури. І та і ся гарна, не даремні їх жертви... Але „котра-ж була любовниця Кіркора?“ „Всї“! Майстро затулив голову в обі руки і зачав молити ся. — „Боже всемогучий! помилуй мою душу: Коли їх було тільно, так хтож заручить... Але Господи, я був як сельска гарфа, і як Соломон славний зі своєї мудрости“...

Хохлик находив ся вже на висшім поверсї лави і запутавши ніжечки в буйнім вусї шевця, потрунав крилечками о червону кокарду пекаря. Небогато хвилинок минуло, а шевцеві вуси настріпили ся і лиця надули ся. Він зиркнув на сусїда в перше, в друге, в трете і здогадуючи ся з виразу єго лиця, що той думає о тім самім, що і він, запитав по тихоньки.

— Чоловік також був колись молодий, пане добродію! Правда, сусїде?

Пекар витріщив широко синї очи і майже плачливо відповів:

— Правда, сусїде! А й тепер... От кепска чоловіча натура!

А Хохлик — дивна річ — замість сьміяти ся по своєму, пчихав. Се так запах мужицких кожухів закрутив в носї! Глянув по кожухах і запчихав:

— Тьху-тьху-тьху! Сї неуцивілїзовані нїнащо менї тут не здадуть ся! Куди їм там до русалок, масочок, гарф і Соломона!

Нараз випростував ся, а навіть носик знепорушнїв єму. Промовляв публичний обвинитель. Хохлика так щось принадило в єго мові, що в одну мить покинув панів майстрів, фуркнув через палату і зачав тїшити ся.

— Ой то, то, то! ой то, то, то!

(Конець буде).

Телеграми.

Відень 17 грудня. Цїсар вже цїлком виздоровів і нинї переніс ся з Шенбруна до Відня, аби в замку дальше полагоджувати справи державні.

Будапешт 11 грудня. Скарбова комісия полагодила також в подрібній дискусиї войскове предложене.

Відень 11 грудня. Ческа шляхта з маршалком краєвим, кн. Льобковичем, відбула вчера засїдане, на котрім раджено над відповідию, яку мають Чехи дати на нїмецкі угодові предложення. Таку саму нараду вів і молодоческий клюб парляментарний. На тім засїданю вибрано угодову комісию, зложену з 12 членів.

Прага 11 грудня. Вчера обходив др. Ріґер 85-ті роковини уродин. З тої нагоди приймав численні чеські депутациї і одержав множество телеґрам і привітних писем. Ческа праса підносить загально єго великі заслуги для ческого народа.

Льондон 11 грудня. Поголоска о увязненю в Каракалї анґлїйских підданих, викликала подекуди навіть вдоволенє, бо у вязници будуть они безпечні, а так були би виставлені на месть уличної голоти.

Надіслане.

Робітня ґалянтерийна виконує альбоми, оправи образів в паспарту і також найдешевші рами; поручає **Йосиф Вербицкий**, ул. 3-го Мая ч. 10 в подвірю.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ЗНАМЕНИТИЙ ДАРУНОК НА ЯЛИНКУ!

Тягнене . . . - - - невідклично 15-го січня 1903 | **Головна виграна 40.000 Кор.**

Льоси товариства промислу артистичного по 1 К **поручають:** М. Йонаш, Кіц і Штоф, М. Клярфельд, Яков Штро, Корман і Файґенбавм, Самуелї і Ляндав, Шіц і Хаес, Август Шеленберґ і Син, Сокаль і Лїлїен, доми банкові у Львові.

МІД десеровий сьвіжий курацийний, з власної пасїки, 5 кляр. 6 К 60 с. franco. **Коріневич, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-російского

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи.

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Ціни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	2·25
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).